

מ"ת 30114/08 - מדינת ישראל נגד ויקטור קוטן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 19-08-2014 מדינת ישראל נ' קוטן (עוצר)

בפני כבוד השופט עידו דרורין-גמליאל
מבקשת מדינת ישראל
ע"י ב"כ בנייה
נגד
ויקטור קוטן (עוצר)
ע"י ב"כ עווה"ד כפיר, לוי ובלבן
משיב

החלטה לעניין ראיות לכואורה

מעשה, עבירה ואישום:

1. ביום 14.8.19 הוגש נגד המшиб כתב אישום המיחס לו עבירות רצח לפי סעיף 300(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ולהלן השתלשות המעשה, שרובו-ככלו אינו נתון במחלוקת - זו נעוצה בשאלת התקיימות נסיבות המקומות פטור מאחריות פלילית או מפחיתה מאחריותו (מצבו הנפשי והפיזיולוגי של המшиб בעת המעשה).
2. ביום 19.7.19 בשעה 14:06 או בסמוך לכך הגיעו המшиб ואשתו גב' מוניקה קוטן לקניון עזריאלי ברמלה ברכbam מסוג שברולט, והחלו לחפש חניה בחניון. באותה עת הגיעו לקניון מר אופיר חסדי ואשתו גב' דקלה חסדי יחד עם שתי בנותיהם הקטיניות ברכbam מסוג מזדה, והחלו גם הם לחפש חניה בחניון.
3. בסמוך לשעה 14:10 יצא מוניקה מהשברולט והחלה לחפש רגלית חניה. בשלב מסוים איתרה מוניקה חניה בשורה 12 וכן גם אופיר ודקלה. המшиб החנה את השברולט במקום באופן שחרג מסימוני מקומות החניה על רצפת החניון, ואופיר עצר את המזדה, יצא ממנה, התקrab למוניקה שעמדה מאחורי השברולט וצעק לעברה: "למה אתה חונים בשתי חניות?".
4. בין השניים התגלו ויכוח ובמהלכו הכתה מוניקה את אופיר באמצעות תיק שאחזה בידה. בתגובה צעק אופיר: "מה את נהינה עלי' ידים" והדף אותה בשתי ידייו. מוניקה נפלה ארضا על עכזה ואופיר התרחק מהמקום עבר רכבו.
5. המшиб, שישב ברכבו, הבחן במתרחש ויצא מהשברולט כשהוא נוטל עמו תיק ובו נרתיק ובו אקדח ברטה שנשא ברישון ומחסנית מלאה קליעים והניח את התקיק על תא המטען של השברולט. לאחר שמניקה נפלה התקrab המшиб לאופיר, נעמד בין אופיר לבין מוניקה וצעק לעבר אופיר: "למה אתה מרביץ לאשתי?"
6. אז שב המшиб אל השברולט, ניגש לתיקו, מננו הוציא את נרתיק האקדח, וממנו שלף את האקדח.
7. כשהאקדח בידו התקrab המшиб לאופיר שעמד ליד המזדה, ולא כל אלהרה או אמרה כלשהי כיון את האקדח לעבר אופיר,ירה בו מטווח קצר ופגע בו בחלק העליון של ירכו הימנית. אופיר שנותר עומד על רגליו צעק לעבר המшиб: "מה אתה יורה بي?", כאשר מוניקה צעקה לעבר המшиб לחדר. המшиб לא שעה לקריאות עמוד 1

אליה, כיוון את האקדח לפרג גופו העליון של אופיר וירה לעברו קליע נוסף שפגע בחזהו של אופיר, עבר בריאותו ופליח את לבו.

8. כתוצאה מהיר התמוטט אופיר, נפל ארצה ואיבד את הכרתו, בחולף דקות ספורות הגיעו כוחות מד"א למקום, ביצעו באופיר פעולות החיה והובילו אותו כשהוא מחוסר הכרה לבית החולים "אסף הרופא". בשעה 14:56 נקבע מותו.

טיועני ההגנה:

1. ב"כ המשיב אינו חולק על כך שהמשיב ירה באופיר ירי שהbia למותו, אולם לטענתו קיימת חולשה ראייתית בכל הקשור לאיושם בעבירות הרצח בכונה, כאשר לכל היותר היה נכון להאשים את המשיב בעבירה של המתה בנסיבות של אחריות מופחתת ולכל הפחות הוא זכאי לפטור מאחריות עקב הגנה עצמית או הגנה עצמית מדומה או עקב אוטומטיزم.

נטען כי מצבו הרפואי של המשיב בסמוך לאירוע לא קיבל ביטוי ראוי בחקירה המשטרתית, וכי המשיב פעל בנסיבות הקורובים לשיג לאחריות פלילית: המשיב לקוי שמיעה בעקבות הקרנות שעבר לטיפול בגינדילים בגזע המוח, סובל מרעידות בידים, סכרת, לחץ דם גבוה, שיעול כרוני, חרדה עקב מצבה הרפואי של אשטו וביעות רפואיות נוספת. מחומר הריאות עולה כי במהלך האירוע ראה המשיב "שחור" בעיניהם ובסמו' לאחר האירוע עניין היו עצומות למחצה וראוו וגופו רעדו עקב ערci לחץ דם וסוכר גבוהים.

במסגרת חווות הדעת הפסיכיאטרית בעינינו של המשיב, אשר מצאה את המשיב כשיר מהותית ודינונית להעמדה לדין, לא בוצעו למשיב בדיקות נירולוגיות ופסיכיאטריות.

ביום 12.12.2019 צרף לטיעונו ב"כ המשיב חוות דעת מומחה שנערכה ע"י ד"ר יורם בראב, פסיכולוג קליני-שיקומי. המומחה מצא כי במהלך האירוע נכנס המשיב למצב של "אוטומטיzm שפוי" דהיינו "מצב של ניתוק תודעתי... גרם לנאים לנתקות בעקבות פיזיות באופן אוטומטי ואשר מקורי בפגם בתפקוד מוחי".

2. עוד בפי הסניגור טענה לעניין סעיף העבירה לפיו הואשם המשיב: נטען כי לאור תיקון 137 לחוק העונשין היה על המאשימה לייחס למשיב בעבירות המתה בנסיבות של אחריות מופחתת ולא את עבירת הרצח, באשר אין ראיות לכואורה בעוצמה ממשית לקיומו של יסוד הכוונה. הירי הראשון בוצע לרוגלים, הירי השני נעשה שלא מרצן והמשיב לא ראה להיכן ירה. כמו כן מתקיימים בעינינו של המשיב התנאים בסעיף 301ב(1) לחוק העונשין, ולפיהם המעשה בוצע בתכווף לאחר התגברות כלפי המשיב שבטעיה התקשה המשיב במידה ניכרת לשלוט בעצמו ויש בקושי האמור כדי למתן את אשמתו בשים לב למכלול הנסיבות. לחלווףין, סעיף 301ב(3) לחוק העונשין אודות קרביה לסיג - דוגמת תגובה לא מידתית - מתקיים בעינינו.

3. בקו הגנה עצמאית ונפרד טוענת הגנה כי אין להעניק משקל להודעותיה של עדות התביעה דקרה וענבל.

מסגרת הדיון המשפטי:

1. בקו עקי של פסיקות וחוויות נקבע כי דיון במעצר עד לתום ההליכים אינו המקום להכריע האם בנסיבות העניין מדובר ברצח, עבירות המתה אחרת או בהגנה עצמית, ובואר שטענות אלה אכן מקומן בכלל בשלב בחינת הראיות לצורך מעצר עד לתום ההליכים, שכן טענות ותמיות מעין אלה אינןשוללות מהעדויות והראיות בהן מדובר את הפוטנציאלי הראייתי ואת אופיין הLEGAL, והאנסניה לבירורן היא במסגרת ההליך העיקרי ולא בשלב בחינתן של הראיות לכואורה [בש"פ 9700/17 **אגבריה עבד אלחלים נ' מדינת ישראל** (2018), בש"פ 1276/17 **מדינת ישראל נ' אמר סלמאן** (2017), בש"פ 2780/16 **криיספיל נגד מדינת ישראל** (2016)],

בש"פ 6453/15 מדינת ישראל נ' יורי ליסיאק (2015), בש"פ 4972/97 מאיר נ' מדינת ישראל, בש"פ 414/01 אלקובי נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(2) 559, 563-564, בש"פ 4812/05 זחאלקה נ' מדינת ישראל, (בש"פ 5052/05 איברהים אלמרבע נ' מדינת ישראל, 2005).

לכאורה די בכך כדי לדחות את טענות ההגנה החלופיות והמצטברות - שלמעשה עבר המשיב עבירת המתה ולא רצח, שפליליות המעשה מעוררת בסיג של הגנה עצמית, או בסיג של העדר שליטה מסווג אוטומטיים, לפי סעיפים 301ג, 34 ו-34ז לחוק העונשין, בהתאם [פרוט', ע' 5 ש' 12-7]. אך בהיות אלו עיקר הגנתו הנחיזית וכשנطنן לאפשרות של כרsum בעוצמתה של התשתית הראיתית, לא אחשוך מאמץ בבחינתן של טענות אלה ובכוחן לפגום בראיות הטבעה.

סקירת ראיות המאשימה:

1. ראיות המאשימה נסמכות על הודעות עדות ראייה שהו בזירה, ואלו הן דקלה ומוניקה, על הודעות המשיב, על תיעוד צילומי של הזירה בסמוך לאחר האירוע, ועל חוות דעת מז"פ ומסמכים רפואיים בעניינו של אופיר אשר בעניינם אין מחלוקת ואין מקום לפרטם כעת.
2. עיר, כי יש אינדיקציה בחומר הראיות לכך שבתו הקטינה של אופיר ראתה אף היא חלק מן האירוע, ובחומר החקירה מציה חקירת ילדים שנערכה לה, אינם לנוכח מצבה הנפשי של הקטינה במהלך האירוע ובמועד חקירתה, ובשים לב להמלצות חוקרת הילדים, לא מצאתו לכלול במסגרת ניתוח הראיות בשלב דינו זה את הדברים מנוקdot מבטה. אכן אך שגרסתה מתיחסת עם עיקר הראיות.
3. כן מציה בחומר החקירה הקלטת חקירתה של עדה נוספת, שפנתה לדקלה באמצעות הרשות החברתית "פייסבוק" לאחר האירוע, ביקשה לתמוך בה בשעתה הקשה ומסרה לה כי הייתה עדת ראייה לאירוע. טיבה של עדות זו לוט בערפל בשלב זה, בכך שאנקוט בדרך הזירה והבטוחה ולא אדרש לעדות זו.
4. השתלשלות האירועים סדרם לפי עיקר הראיות:

א. ראשיתו של אירוע - סריקה אחר חניה בחניון ומפגש בין המנוח למוניקה

معدויות דקלה, מוניקה ומהודעת המשיב עולה כי בסמוך לשעה 14:06 חיפשו המעורבים חניה בmgresh החניה, והגיעו לחניה בשורה 12. כן עולה כי מוניקה הייתה מחוץ לרכב השברולט, כי המשיב החנה את השברולט בחניה וכי אופיר פנה למוניקה (זמן שהמשיב עודנו בשברולט), ושאל אותה באופן אגרסיבי למה הם חונים בשתי חניות. הודעת דקלה מיום 28.7.19 עמ' 3 ש' 84-91, הודעת מוניקה מיום 28.7.19 עמ' 1 ש' 10, הודעת המשיב מיום 28.7.19 עמ' 2 ש' 10-7).

ב. התפתחות באירוע - מגע פיזי בין אופיר למוניקה

אופיר יצא מהרכב וצעק על מוניקה למה הם חונים בשתי חניות ומוניקה תקפה אותו באמצעות תיקה על מנת להרחק אותו ממנה (הודעת דקלה מיום 28.7.19 עמ' 4 ש' 95, הודעת מוניקה מיום 28.7.19 עמ' 2 ש' 19). לדבריו דקלה בשלב זה היא יצא מהרכב, וובל בתה הchallenge ללבכות (הודעת דקלה מיום 28.7.19 עמ' 4 ש' 96, 109-110).

אופיר הדף את מוניקה בשתי ידייו והוא נפלה ארצתה על עכוזה (הודעת דקלה מיום 28.7.19 עמ' 4 ש' 96-97, הודעת מוניקה מיום 28.7.19 עמ' 2 ש' 22-23, הודעת המשיב מיום 28.7.19 עמ' 2 ש' 11). אופיר עזב את המקום והלך לכיוון הרכב המזדה (הודעת מוניקה מיום 28.7.19 עמ' 2 ש' 23).

ג. יציאת המשיב מהרכב

המשיב החנה את הרכב ובמהלך התמןן לחניה הבית לאחר וימנה וראה שמכים את אשתו (הודעת המשיב מיום 1.8.19 עמ' 2 ש' 22-23). הוא יצא מהרכב, הניח את תיקו על פגוש הרכב, וכשרה שאופיר מכח את אשתו והיא

נופלת הוא חזר ולקח את האקדח מהתיק (הודעת המשיב מיום 28.7.19 עמ' 4 ש' 64-65, 84-85, 1.8.19 עמ' 3 ש' 61-68, תמלול דוח הובל והצבעה מיום 6.8.19 עמ' 2 ש' 2-4).

המשיב לא זכר לומר מתי דרך את הנשך. הוא הוציא את האקדח, החזק אותו ביד ימין, התקרוב לאופיר כיוון אליו את האקדח וצעק: "למה אתה מרבייך לאשתי" (תמלול הودעת המשיב מיום 28.7.19 עמ' 9 ש' 17-20, עמ' 11 ש' 11-8, עמ' 15 ש' 38).

ד. הירי

לדברי דקלה, המשיב יצא מהרכב עם האקדח بيדו, ניגש לאופיר וירה בו ירייה אחת (הודעת דקלה מיום 28.7.19 עמ' 6 ש' 168-169, הودעת המשיב מיום 28.7.19 עמ' 4 ש' 70). היא לא הבחינה במהלך האירוע בדרך כלל הנשך (הודעת דקלה מיום 28.7.19 עמ' 5 ש' 143-144).

אופיר נותר עומד על רגלו, ושאל את המשיב למה הוא יורה בו (הודעת דקלה מיום 28.7.19 עמ' 5 ש' 129-130, הודעת מוניקה שהיתה עדין על הארץ צעקה למנוח לחדרו ממעשו) (הודעת דקלה מיום 28.7.19 עמ' 5 ש' 130, הודעת מוניקה מיום 28.7.19 עמ' 2 ש' 25-26).

המשיב התקרוב לאופיר כיוון את הנשך לחזהו של אופיר וירה בו ירייה נוספת, בעקבותיה נפל אופיר על הבطن בסמוך לרכב המזדה (הודעת דקלה מיום 28.7.19 עמ' 5 ש' 131, 149-150, 131, 113-114).

לטענת מוניקה, היא שמעה רעש (נראה כי הכוונה לירייה הראשונה) ולאחר מכן ראתה שאופיר התקרוב למשיב בצוואר מאימת ובעלה ירה בו (הודעת מוניקה מיום 28.7.19 עמ' 2 ש' 27-26). מוניקה צעקה למשיב: "מה אתה עושה" וריצה אליו (הודעת מוניקה מיום 28.7.19 עמ' 2 ש' 27).

המשיב מסר כי נעמד חוץ בין מוניקה לבין אופיר וחשב שהאקדח ירתיע את אופיר אך הוא לא נרתע והמשיך לצחוק, והם התקרכבו זה אל זה (הודעת המשיב מיום 28.7.19 עמ' 2 ש' 12, 15, 12, 3 ש' 44). על כן ירה בו לכיוון הרجل (הודעת המשיב מיום 28.7.19 עמ' 5 ש' 99).

בתחילת חקירתו מסר המשיב כך:

"שאני התקרכתי הוא התקרכbil אליו צעק עלי או צעק עליה אני ראייתי את הסכנה אני יריתי על الرجل את האמת לא ראייתי איפה יריתי בו, אני רואה שהוא מתקרב אליו אז יריתי עוד פעם".

(הודעה מיום 28.7.19 עמ' 2 ש' 15-16)

וכשנשאל לאיפה ירה בפעם השנייה השיב:

"לא ידע בהתחלה היה נומך עוד אחד היה גבוה וזה אין אחרי זה כבר לא יודע מה קורה ראייתי שהוא נפל זהן אישתי כמה צועקת" (הודעה מיום 28.7.19 עמ' 2 ש' 18-19).

כמו כן הסביר כי הבין שהוא "בנאנט שנכנס לאטרף לא יפסיק", וכן "ראייתי שאון עם מי לדבר" (הודעה מיום 28.7.19 עמ' 4 ש' 85, הודעה מיום 1.8.19 עמ' 3 ש' 68). הוא הרביז לה כמה פעמים אז סביר להניח שהוא צירק להגיע עוד פעם" (תמלול חקירה מיום 28.7.19 עמ' 9 ש' 4-5).

בהמשך החקירה שינה המשיב את גרסתו ומסר שהוא לא התקoon לירות בפעם השנייה, וזה היה אינסטינקט (הודעת המשיב מיום 28.7.19 עמ' 5 ש' 112, 116-117, 136, עמ' 6 ש' 1.8.19, הודעה מיום 1.8.19 עמ' 5 ש' 126-127).

המשיב אישר בחקירה כי המרחק בין המכוונות היה כ-8-7 מ', כי אופיר היה שרוע על הארץ ליד המזדה, והסביר כי הוא עבר את אשתו והתקרב לאופיר על מנת שלא יתקרב שוב לאשתו (הודעה יום 1.8.19 עמ' 6 ש' 180-181).

כן אמר לוחקו: "בן אדם תקוף אותנו נחכה שיירוג אותנו קודם" (הודעת המשיב מיום 28.7.19 עמ' 5 ש' 125).

והפנה למקרים של תקיפות קשיישים.

המשיב טען שמכיוון שהוא לא מכיר השמיעה שלו, הוא שמע את הצעקות אך לא הבין את הנאמר, ועל אף זאת המשיך בפועלותיו, מבל ש.hebin את הנאמר לו ומבל שהתפנה לשיע לאשתו לקום. לדבריו فعل כמו "בלוק, סתום",

ולא ראה כלום "שחור או לבן" (הودעה מיום 6.8.19 עמ' 3 ש' 29-33, 50-51).

דין ומסקנות:

1. תיאור מהלך הדברים בכתב האישום מבוסס כדבוקי על מערכ הראיות לכוארה אותו סקרתי לעיל. כנגד טענות הסניגור, אצין כי אמרותיה של דקלה אין נחות כמות והן אף משתלבות בכלל עם דבריהם של מוניקה ושל המשיב עצמו, ככל שניתן לקבוע בבדיקה שעלה-פני הדברים.
2. כבר אמר, ואפרט להלן, שדוחית את טענותיו החלופיות של הסניגור בדבר הגנה עצמית, הגנה עצמית "מודמה", טעות במצב דברים ואבדן שליטה מסווג אוטומטיزم.
3. הסעיפים הרלבנטיים בחוק העונשין, אליהם מפנה הסניגור, קובעים כך:
  34. לא ישא אדם באחריות פלילית למעשה שהוא דרש באופן מיידי כדי להדוף תקיפה שלא כדי שנשקפה ממנו סכנה מוחשית של פגעה בחיו, בחירותו, בגופו או ברכשו, שלו או של זולתו; ואולם, אין אדם פועל תוך הגנה עצמית מקום שהביא בהתנהגוותו הפטולה לתקיפה תוך שהוא צופה מראש את אפשרות התפתחות הדברים.
  - 43ז. הוראות סעיפים 34, 34-34ב לא יחולו כאשר המעשה לא היה סביר בנסיבות העניין לשם מניעת הפגיעה.
  34. (א) העושה מעשה בדמותו מצב דברים שאינם קיימים, לא ישא באחריות פלילית אלא במידה שהיא נשאה בה אילו היה המצב לאmittio כפי שדיםמה אותו.
(ב) סעיף קטן (א) יחול גם על עבירה רשלנות, בלבד שהטעות הייתה סבירה, ועל עבירה של אחריות קפידה בכפוף לאמור בסעיף 22(ב).
4. בע"פ 4191/05 **אלטגאוד נ' מדינת ישראל** (2006) קבעה כבוד השופטת ארבל את תנאי סיג ההגנה העצמית כפי שעובדו בפסקה, ובهم תקיפה שלא כדי, עקב סכנה מוחשית ולא סכנה ערטילאית גרידא, מידות מעשה ההtagוננות, נחיצותו והפרופורציה בין הנזק הצפוי מפעולת המגן לנזק הצפוי מהתקיפה. ביחס לסיג ההגנה העצמית המדונה נקבע כי נאשם הפועל מתוך אמונה מוטעית כי מתקנים תנאייה העובדיים של ההגנה עצמית, ישא באחריות פלילית רק במידה בה היה נשא אם היה המצב לאmittio כפי שדיםמה אותו. "ולפי קביעת סעיף 34ז, לא נדרש עוד כי הטעות תהא טעות סבירה אולם ברור כי סבירותה של הטעות תשמשו כאבן בוחן להערכת לנותה (ראו: ע"פ 2598/94 **דנינו נ' מדינת ישראל**, [פורסם ב公报] תק-על 95(4) 120, 126 (1995); ע"פ 2534/93 **מלישה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נא(2) 597, 609 (1997))."
5. בענייננו, לאחר שאופיר הדף את מוניקה, היא נפלה על הארץ ורק נותרה משך כל האירוע. אופיר כבר התרחק ממנה, אולם המשיב התקרב לאופיר ונעמד בין שניהם, ובשלב מסוים חזר לשברולט, נטל את אקדחו וככל הנראה דרך אותו בשלב זה, שכן אף אחד מהрудים לא הבחן במשיב דורק את הנשך במהלך האירוע. בזמן זה אין כל אינדיקציה לכך שאופיר התקרב פעם נוספת למוניקה או המשיך להווות איום כלפייה. המשיב חזר לעמדתו בין אופיר לבין מוניקה עם האקדח, שמע התקרב מיזמתו לאופיר, לא זההיר את אופיר כי בכוונתו לבצע ירי, לא ירה באופיר, לא סייע למוניקה למקום, אלא כיוון את האקדח לרגלו של אופיר וירה ירייה מכוונת. שעה שאופיר נותר לעמוד על רגלו וצעק לעבר המשיב מודיע הוא יירה עליו, כיוון המשיב את האקדח לחזהו של אופיר וירה לעברו ירייה נוספת נוספת.

מצב דברים לכוארי זה אינו מצביע על קיומה של **סכנה מוחשית ומידית**, ודומה כי פועלותיו של המשיב לא היו פרופורציונאליות **למעשה** ולא היו נדרש כלל ועicker. ועל אחת כמה וכמה יפים דברים אלה אם ימצאו על ידי הערקהה הדיונית כנכונות טענותיו של המשיב כי לא שמע ולא הבין את המתරחש באירוע, נסיבות המצביעות על כך שהיא עליו להיזהר ולהימנע מירוי שבעתיים, ופגומות בסבירותה של הטעות הנטענת במצב הדברים.

מצב דברים זה מקיים למאשימה יסוד סביר להרשעה בעבירות הרצח אשר יוכחה בכתב האישום, ואשר מצריכה

הוכחת יסוד נפשי של כוונה או מודעות לאפשרות גרים התוצאה של מות אדם.
6. עתה אפנה לבחון את טענותיו של המשיב אודוט אוטומטיzm'. נוסחו של סעיף 34.ז. לחוק העונשין קובע כי:
לא ישא אדם באחריות פלילית למעשה שעשה ולא היה בידו לבחור בין עשייתו לבין הימנעות
מן מחמת העדר שליטה על תנוונות הגוף, לעניין אותו מעשה, כמו מעשה שנעשה עקב כפיה גופנית שהעשו
לא יכול להתגבר עליו, תוך תנובה רפואיות או עוותית, בשעת שנייה, או במצב של אוטומטיזם או של היפנוזה.
7. בסקירת הראיות לעיל מצאתי כי טענותיו של המשיב אודוט ירי שני לא נשלט, כתוצאה מרעידות או הלם הנובעים
מצבו הרפואי והנפשי הלקוי הן כבשות ומאחרות לגרסה הראשונית בה הודה כיירה ירייה נוספת בתגובה
לאיים.

בנוסף - טענת 'אוטומטיזם' מטיבה אינה מתיחסת עם טענת הגנה עצמית.
גם טענותיו של המשיב אודוט מצבו הרפואי אין תומכות בהכרח בטענות הגנה שכן הן עשויות להצביע על היעדר
כשירות לנשיות נשך ולא כל שכן עשית שימוש בו במהלך האירוע, נתונים שהיו בידיעת המשיב ובשליטתו (כعلילה
מהמשמעותם הרפואיים בידיו ובראשו של המשיב קיימות כבר משנת 2013), והוא התעלם מהם עת בחר
לייטול את הנשך לידי.

חוות הדעת מטעם הגנה עדמה על מצבו הרפואי של המשיב כמו גם על ליקויים פיזיים שונים שאינם מהעת
האחרונה כבעל השלה על האירוע הנדון או צפויים להשפיע על תפקודו המוחי בעת האירוע. ניכר מחוות הדעת
שבמסקנותיה היא נסמכת רובה-ככליה על תאוריו של המשיב. כתוב חוות הדעת לא ערך בדיקה קלינית למשיב, ולא
ברורה מומחיותו לקביעות שקבוע, בהיותו פסיכולוג שיקומי, לא רופא ולא פסיכיאטר - ודאי אם יצאין את מסקנותיו
לענין פגם בתפקוד מוחי. התנהגותו המאורגנת של המשיב בעת האירוע שוללת טענות מסוג זה, שmailtoں מוקמן
בהליך העיקרי, בו תלובנה עדויות ישירות ובעדויות מומחים.

8. אשר לניסוח כתוב האישום ובחירה סעיף האישום והוראת החיקוק, הרי שאליה han פרורוגטיביות של המאשימה, ואין
עליה להתערבות שיפוטית בפועלתה כאן. חומר הראיות הלאורי הוא בעל פוטנציאל להרשעה בעבירה שייחסה
המאשימה, ואין שלב זה מתאים לבירור בגדרו איזו עבירה מבין עבירות ההמתה באים מעשו של המשיב.
9. לשיכום, כלל האמור לעיל מלמד של קיומה של תשתיית איתנה ללא-פגם של ראיות לכאורה לעבירה המיוחסת
למשיב.
10. טיב המעשה מקיים את חזקת המסוכנות הסטטוטורית, כUILIT מעוצר תקפה וכבדת משקל.

הוראות אופרטיביות:

1. עותקי ההחלטה ישלחו לב"כ הצדדים ולשירות המבחן, שכבר התבקש לעורך ולהגיש תסקير עד למועד הדיון
הקבע ליום 23.12.19.
2. המשיב יבוא למועד הדיון.

ניתנה היום, י"ח כסלו תש"פ, 16 דצמבר 2019, בהעדר
הצדדים.